ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-4-80-131>

УДК 81'42:811.111

Борисова Н.В.

Університет Григорія Сковороди в Переяславі

МОВНО-СТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ОБРАЗУ ГОЛОВНОЇ ГЕРОЇНИ В РОМАНІ ДЖОДЖО МОЙЄС «PARIS FOR ONE»

Анотація. У дослідженні зосереджена увага на вербалізації образу головної героїні твору Джоджо Мойєс «Paris for One». Звернена увага на словниковий склад твору, зокрема, на вживання стилістично нейтральної та на стилістично забарвленої лексики, яка допомагає письменниці у створенні довершеного образу головного персонажа. Розглянуто основні прикметники і дієслова, які характеризують обраний образ. У творі «Paris for One» письменниця використовує ідіоми або фразеологізми, які є невід'ємною частиною щоденного спілкування англійців. Зазначено, що у творі є велика кількість діалогів, що обумовлює синтаксичну структуру роману зі значною кількістю простих та питальних речень, а також риторичних запитань. Складносурядні та складнопідрядні речення найчастіше використовуються для опису внутрішніх переживань героїні. Для вербалізації образу головної героїні роману «Paris for One» вжито різноманітні стилістичні засоби: метафори, епітети, порівняння, гіперболи.

Ключові слова: вербалізація, образ, головна героїня, лексика, стилістичні засоби.

Borysova Nataliia

Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav

LINGUISTIC AND STYLISTIC MEANS OF VERBALIZING THE CENTRAL CHARACTER OF THE NOVEL "PARIS FOR ONE" BY JOJO MOYES

Summary. The study focuses on the verbalization of the central character of the novel "Paris for One" by Jojo Moyes. It is emphasized that in a process of analyzing a literary work, one should make a characterization of the character with full and consistent disclosure of her image. It is noted that the creation and characterization of the artistic image was a subject of research by M. Bakhtin, T. Lyschenko, I. Smushchynska, T. Shvets and other scientists. There is no thorough research on the identification of linguistic and stylistic means of verbalizing the image of the central character of the novel of Jojo Moyes "Paris for One", which determines the relevance of the selected issue. The main purpose of study is to identify linguistic and stylistic means of verbalizing the image of the central character of the novel. Attention is paid to the vocabulary composition of the work, in particular, the use of stylistically neutral and stylistically colored vocabulary. The basic adjectives and verbs that characterize the given image are considered. Emphasis on the particular trait inherent in the work of a British writer is an emotionally colored vocabulary that helps to create the perfect image of her characters. The language of Jojo Moyes' works is eloquent, light, smooth, and without burdensome pronunciation. However, her works are rich in spoken language, in particular, slang and speech. In the work "Paris for One" the writer uses idioms or phraseologisms, which are an integral part of everyday English communication. Significant role is given to foreign words (French), which Jojo Moyes uses for a reader to understand the scene. Note that the work has a large number of dialogues, which determines a syntactic structure of the novel. It is defined by a large number of sentences: simple and interrogative, as well as rhetorical questions. Composite and subordinate sentences are most often used to describe the heroine's internal experiences. A characteristic feature of the style of the writer is the presentation of thoughts from the first person and the extraordinary emotionality, sublime, which is achieved through exclamation and interrogative sentences. Various stylistic means, metaphors, epithets, comparisons, hyperbole have been used to verbalize the image of the main character of the novel "Paris for One".

Keywords: verbalization, image, central character, vocabulary, stylistic means.

Постановка проблеми. При ознайомленні й у процесі аналізу літературного твору варто виокремити характеристику героя. Для повного і послідовного розкриття образу потрібно знати та розуміти зміст художнього твору, а також вміти виділяти головне і робити висновки. Тому, щоб скласти індивідуальну характеристику героя потрібно вербалізувати його типаж, подавши необхідну інформацію щодо його образу, підкріплену цитатами з оригіналу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Створення і характеристика художнього образу була предметом дослідження багатьох вчених. Зокрема, М. Бахтін розглядав вплив авторського бачення на формування образу героя (Бахтін М.,

2000) [1], Т. Лисиченко зосередила свою увагу на значимості мовлення для створення художнього образу (Лисиченко Т., 2017) [2], І. Смушинська досліджувала індивідуальний стиль письменника та проблеми семантичного перетворення слів у його мовній системі (Смушинська І., 2009) [4], Т. Швець писала про мовні засоби вербалізації образу головного героя повісті Р. Роллана «Colas Breugnon» (Швець Т., 2018) [5] і т.д.

Виділення невиділених раніше частин загальної проблеми. Хоча проблемі створення художнього образу присвячена значна кількість наукових розвідок, проте на сьогоднішній день відсутні ґрунтовні дослідження щодо виявлення мовно-стилістичних засобів вербалізації образу голов-

ної героїні твору Джоджо Мойес «Paris for One», що й зумовлює актуальність обраного питання.

Формулювання цілей статті. Метою статті є виявлення мовно-стилістичних засобів вербалізації образу головної героїні роману Джоджо Мойес «Paris for One».

Виклад основного матеріалу дослідження. У творі Джоджо Мойес простежується образ головної героїні завдяки вибору письменницею певної лексики та стилістичних засобів при її зображенні. Тому словниковий склад є багатим на стилістично нейтральну та на стилістично забарвлену лексику.

У зв'язку з цим, варто звернутися до портретної характеристики головної героїні роману Джоджо Мойес «Paris for One». Авторка не подає її повного опису зовнішності на початку твору і тому уявити собі образ головної героїні надто складно, тому що інформація, яка нас цікавить, подана лише частково за допомогою словосполучень і невеликих речень у всьому творі.

Описуючи Нелл (головну героїню «Paris for One»), Джоджо Мойес вживає такі прикметники: *red hair* (руде волосся), *not beautiful* (некрасива) [7, с. 74], *sensible* (розумна), *quiet* (тиха) [7, с. 8], *she wasn't flashy or wild* [7, с. 12] (ні яскрава, ні відчайдушна); *'was not the adventurous type'* [7, с. 8] (не була авантюрою), *too boring* [7, с. 37] (надто нудна), *self-conscious* [7, с. 31] (сором'язлива). Ознайомившись з ними, можна чітко уявити молоду жінку без яскравої вроди, проте спокійну і розумну. Щодо обличчя, то ще зазначено, що на ньому є *a smattering of freckles* (невелика кількість веснянок).

У тексті знаходимо прикметники, які стосуються посмішки нашої героїні. Наприклад, *her sweet smile* [7, с. 55] (її мила посмішка); *Her smile, wide, with tiny white child's teeth* [7, с. 74] (її широка посмішка з маленькими, білими, дитячими зубами). Письменниця із симпатією змальовує дівчину, яка обдаровує усмішкою оточуючих.

Проте з часом, у творі авторка вказує на зміни що відбулися в обличчі Нелл і які помітив Фаб'єн (французький знайомий). За його словами, всього за сорок вісім годин вона стала зовсім іншою: розслабленою, щасливою та упевненою в собі. Наприклад, *Something has happened to her face, some subtle change. She looks relaxed, happy, confident. He wonders how this could have happened in fortyeight hours* [7, с. 127]. В цьому прикладі вжито дієприкметник *relaxed*, а також два прикметники – *happy, confident*, які характеризують внутрішній стан нашої героїні.

Щодо змін, які трапляються з Нелл, то в цьому випадку, крім прикметників зустрічаємо і дієприкметники: *were so different, so glowing and alive*. Це знаходимо в словах Ліліан – матері нашої героїні: *... and you were so different, so glowing and alive, and I thought, My God* [7, с. 135]. Вона говорить, що її дочка почала «сяяти і виглядати живою».

Що стосується одягу, то авторка зрідка звертається до його опису. Нелл завжди купувала практичний та зручний і недорогий одяг: *things on a cost-per-wear basis* (практичний та недорогий одяг) [7, с. 64], *her navy hat* («синя шапка») [7, с. 53]. Лише в Парижі її уподобання змінюються на *the tight black jeans* (обтягуючі чорні джинси), *pumps* (підбори), *the loose sweater* (віль-

ний светр) [7, с. 64]. Це сталося тому, що вона хотіла подібатися, привертати до себе увагу.

У творі письменниця у мовленні своєї героїні використовує прикметники у вищому ступені: *Nell wonders if she has ever been more uncomfortable...* [7, с. 17], *a better job* [7, с. 83], *stupider* [7, с. 64]. Проте Джоджо Мойес в більшості послуговується прикметниками у найвищому ступені, які можна зустріти дуже часто: *'It's the worst name ever,' she says* [7, с. 76]; *the best places to go, scanning Trip Advisor or the best budget hotels* [7, с. 7], *the deepest part of her* [7, с. 118], *the most bloody terrifying and absolutely best thing* [7, с. 71], *the stupidest thing she has ever done in her life* [7, с. 65], *the worst thing* [7, с. 85], *'The best'*. Це вказує на те, що властиві зазначеним предметам ознаки виявлені більшою або меншою мірою.

Помітними у тексті, що стосується опису чи мовлення героїні, є прислівники. Наприклад, *suddenly, again, actually, sure, really seriously*. Представимо їх у контексті: *... she feels suddenly that it will be okay. Pete will come later* [7, с. 12]; *She smiles again, and her eyes crinkle, as if she is predisposed to seeing jokes where other people might not* [7, с. 55]; *'Actually, I'd like to rephrase that. Sure, enjoy the factory if that's your thing. But, you know, you guys are young. You should think really seriously about whether this is the right path for you. There are a lot of alternatives* [7, с. 139]; *She had planned the trip as carefully (пемельно планувала)* [7, с. 7]; *Suddenly, uncharacteristically voluble* [7, с. 100].

Щодо іменників, то вважаємо за доречне подати ті, що стосуються їжі, яку вона споживала: *the ham on rye, the cream cheese, sandwich* [7, с. 24]. Це ті продукти, які вона вживала зазвичай. У Нелл були дивні звички: їсти житній сендвіч з шинкою в п'ятницю, а сендвіч з вершковим сиром – у понеділок і ніколи не купувати лосося і вершковий сир у вівторок: *'Should I go for the ham on rye? But it's Tuesday, and I usually have ham on rye on Friday. Maybe I'll go for the cream cheese. I usually have cream cheese on a Monday* [7, с. 24]. Ця дивакуватість підкреслює її особливість, проте в кожній людині є свої, часом дивні уподобання.

Джоджо Мойес для вербалізації образу головної героїні широко послуговується дієсловами. Для кращої розуміння, подамо їх у словосполученнях та коротких реченнях. Наприклад, *growing up in a small town* (виросла в маленькому місті); *had never been away for a weekend with a boyfriend*; *She was also 'not the type to travel'* (не любить подорожувати) [7, с. 8], *feels suddenly that it will be okay* (відчуває (має передчуття), що буде все добре) [7, с. 12], *She had planned the trip as carefully ... searched the Internet for the best places ... cross-checking each one on Google, and entering the results on a spreadsheet* (ретельно все планувала ...) [7, с. 7]; *a little embarrassed, and she walks on, deep in thought; her ears have gone pink* (червоніють вуха) [7, с. 54]; *busy gazing upward, her mouth an O of surprise* (із захватом і широко відкритим ротом розглядає все навкруги) [7, с. 71]; *debating with herself, scribbling her reasons for and against taking the five-o'clock train into her little notebook; she glows* [7, с. 119] (вона сяє). На основі зазначених вище дієслів, можна сказати, що головна героїня твору є відповідаль-

ною, передбачливою, домосідкою, захопливою натурою, проте дуже сором'язливою.

Про таку її рису як сором'язливість згадується протягом усього твору і це відбувається з різних причин. Наприклад, *She is filled with shame* [7, с. 121]; *a little embarrassed, and she walks on, deep in thought; her ears have gone pink* (червоніють вуха); *everyone thought they knew exactly what you were* [7, с. 8]; *'not the kind of girl who can rely on her looks'* (не та дівчина, яка може розраховувати на свою зовнішність) [7, с. 8]; *Her cheeks flaming* [7, с. 30]; *Nell ponders whether it is possible to die spontaneously of embarrassment* [7, с. 31]. Письменниця використовує багато мовних засобів для вербалізації ніяковіння, знітнення Нелл у творі. Це відбувається для показу характерних ознак головної героїні, її невпевненості в собі, і не бажанні бути помічено. Проте поступово вона змінюється, подивившись на себе іншими очима під впливом подорожі до Парижа.

Невід'ємною рисою, яка притаманна творчості британської письменниці є емоційно забарвлена лексика. Вона виражає прагнення авторки не тільки створити довершений образ її героїв, але й доторкнутись до читачьких почуттів. Мова у творах Джо Джо Мойес є милозвучною, легкою, плавною, без обтяжування важкими для вимови словосполученнями. Письменниця є нашим сучасником і тому її твори насичені сленгом, просторіччями, лайками та навіть лексикою зниженого регістру. Зокрема у романі Нелл часом використовує лайку. Наприклад: *'What the heck. We got a bonus this week, right? Let's push the boat out.'* [7, с. 23]; *What the heck ! – Чорт забирай!*

Авторка, зображуючи звичайну британську дівчина, користується розмовною мовою, яка простежується у всьому романі. Зокрема: – *But heck, let's push the boat out!* [7, с. 24] – means to spend more money than you usually do, on something special [6] – це означає – витратити більше, ніж зазвичай, на щось особливе.

У реченні *'That,' she says, 'was the most bloody terrifying and absolutely best thing I have ever done in my entire life.'* [7, с. 71], вираз ... *the most bloody terrifying* – дуже сильно налякана, в якому *the most bloody* – означає «дуже сильно», що відрізняється від дослівного перекладу слова *bloody* – «кривавий». Такі фрази вживаються в розмовному, неформальному мовленні.

У наступному прикладі: *'Well, there's no need to make me feel worse than I already bloody do.'* [7, с. 36] – Вона вважає себе експертом з невдалих стосунків (*I'm an expert on Breakups 101.*) [7, с. 84], теж вжитий вираз *Breakups 101*, який є характерним для неформального мовлення.

Також у тексті зустрічаємо *didn't give him a hard time*, що означає «не ускладнювати життя або не добавляти проблем». У наступному прикладі *'Man, that girl has never had a wild moment in her life.'* [7, с. 24], вираз – *a wild moment* – це будь-які шаленства.

Розглянемо ще один приклад: *It would be heaven* [7, с. 100], що дослівно означає «було б небесами (раєм)», а в перекладі подано – «Було б чудово!». Проте зміст не змінюється, тому що ця фраза має таке ж значення.

У романі «Paris for One» письменниця не оминає й ідіоми або фразеологізми: *makes her heart*

sink (засмучує її) [7, с. 37], *Hit-and-run* (наїзд) [7, с. 85], *'no spring chicken'* (ще зовсім недосвідчена) [7, с. 8]; *living on bread and cheese for the next two months.* (економити на всьому) [7, с. 98]. Ці вирази є невід'ємною частиною щоденного спілкування англійців і тому Нелл та її оточуючі вживають їх у повсякденному мовленні.

Наприклад, *'Every organization needs a balance, and we all agree you'd be the safe pair of hands that we need to offset the more ... unpredictable elements in our organization, eh?'* [7, с. 137]. У вище наведеному прикладі вжито фразеологізм «*you'd be the safe pair of hands*» – «ви станете надійною парою рук», тобто будете хорошим робітником.

Нелл у своєму мовленні також використовує крилаті вирази, зокрема *Live in the moment*. Наприклад: *'Live in the moment,' she writes on the clean page, and underlines it twice. It is something she once saw in a magazine* [7, с. 33].

Коли головна героїня хвилюється, то говорить запинаючись, роблячи паузи, які авторка на письмі передає трьома крапками: *'You are. It's ... it's lovely. I think it's ... The way you write about the woman. About how she feels, the way she sees things. I saw myself in her. She's ...'* [7, с. 119]. У цьому прикладі подано зразок мови головної героїні, яка є емоційною, тому що вона відчуває прочитавши сторінки з книги Фаб'єна, що він неначе пише про неї, про її почуття, про її погляди на речі.

Велику роль в романі відіграють іншомовні слова, особливо французькі. Джоджо Мойес використовує їх задля розуміння читачем часу, місця, де відбуваються події (тобто дані слова слугують елементами хронотопу твору), тому що більша частина твору відбувається у Франції, зокрема у її столиці – Парижі, де головна героїня спілкується з французами, намагаючись говорити «ламанною» французькою: *'Bouf?'; 'Je voudrais le steak frites, s'il vous plaît.'* В перекладі зазначені слова подаються французькою, але з коментарем стосовно їх значення в кінці сторінки.

Зазначимо, що у творі є велика кількість діалогів, що обумовлює синтаксичну структуру роману. Її визначає велика кількість речень: простих та питальних, а також риторичні запитання.

Наприклад, риторичне запитання: *... a girl beside an empty seat going to Paris with no idea whether her boyfriend was even going to turn up* [7, с. 8].

Також Нелл часто розмовляла сама з собою, використовуючи риторичні запитання, зокрема: *Nell climbs on to the train and stows her bag, wondering how 'jell' Trish would be if she could see her now: a girl beside an empty seat going to Paris with no idea whether her boyfriend was even going to turn up* [7, с. 8]. В цьому запитанні вона цікавиться, чи буде їй заздрити Тріш, тому що вона їде в Париж. Це свідчить про те, що маючи якісь мрії, вона ніколи їх не здійснювала, не була авантюркою, як інші її знайомі дівчата, які жили на повну, а вона всього соромилася.

Складносурядні та складнопідрядні речення найчастіше використовуються для опису внутрішніх переживань героїні. Особливістю цього роману є речення з парцеляцією, які включають в себе лише одне або декілька слів, які характеризують героя, або ситуацію, наприклад: *'Loser.'* (лузер), *'Knob.'* (нікчема) [7, с. 7]. *Not bad, babe* [7, с. 14]. *The best?* [7, с. 85], *"Nice"*. [7, с. 148].

Вважаємо за доречність розглянути стилістичні засоби, які використовує Джоджо Мойєс для вербалізації образу головної героїні роману:

1. Епітети: *a nice job, an honorary Parisienne* [7, с. 98], *mother's voice* [7, с. 60], *strange men, a shaven head* [7, с. 60], *her eyes wide and sad* [7, с. 57], *the tiny woman* [7, с. 61], *a deep breath, a little shiver of excitement* [7, с. 63], *a great smile* [7, с. 113], *a girl dancing* [7, с. 123], *subtle change* [7, с. 127]. Варто зазначити, що письменниця ними не так широко послуговується у своєму творі.

2. Метафора та персоніфікація: *She is grey with tiredness. Her hair is all over the place, her eye makeup has rubbed off. And yet she glows; she looks full of mischief and joy* [7, с. 119]. – Навіть коли вона втомлена і її обличчя сіруватє від втоми і розпатлане волосся, і макіяж з очей майже стерся, але вона сяє від щастя і радості. *She is grey with tiredness* (вона сіра від втоми); *And yet she glows* (вона сяє) – метафори.

Часом Нелл чує внутрішній голос, який їй говорить: *She tries to relax, to calm her thoughts, but around midnight a voice in her mind says firmly, Nope. No sleep for you, lady.* Тут теж вжиті метафори: *calm her thoughts; a voice in her mind says firmly.*

У наступному прикладі: *She hears the hiss of the doors opening and closing on the Métro. She feels as if every bit of her is fizzing* [7, с. 61], метафори – *the hiss of the doors; She feels as if every bit of her is fizzing her voice lifting* [7, с. 100].

3. Порівняння. Коли Нелл посміхається, то навколо її очей з'являються зморшки, які авторка описує, використовуючи порівняння «ніби вона бачить радість там, де інші люди не помічають»: *She smiles again, and her eyes crinkle, as if she is predisposed to seeing jokes where other people might not* [7, с. 55].

У словах Піта знаходимо те, що він не дуже добре відгукувався про її обличчя, порівнюючи його з «мордою коня чи булочкою з родзинками», проте він не міг обрати на що воно схоже: ... *a man who had once told her he couldn't decide if her face looked more like a horse or a currant bun* [7, с. 65]. Але Нелл була наскільки терплячою, що сприймала це як годиться і навіть не мріяла про інші стосунки.

У наступному реченні, *“Because she knew already that this would be the thing that would end them. And that in the deepest part of her, she had known it from the beginning, like someone stubbornly*

ignoring a weed growing until it blocked out the light.” [7, с. 118], вжито порівняння *like someone stubbornly ignoring a weed growing until it blocked out the light* (як хтось не звертає уваги на бур'ян, доки він не затулить собою сонячне світло).

Про свій мозок вона говорить, що він невпинно працює, як «пральна машина». Джоджо Мойєс в цьому уривку вживає порівняння, а також метафору «витягучи на поверхню думки, ніби брудну білизну»: *Instead her brain spins and chums like a washing machine, throwing up black thoughts like so much dirty laundry.*

Вважаємо за доречність подати ще кілька порівнянь з твору: *She feels like someone out of a book* [7, с. 61]; ... *does her hair and her eye makeup like the French model's* [7, с. 64]; *This is even stupider than buying a ticket to Paris for a man who had once told her he couldn't decide if her face looked more like a horse or a currant bun* [7, с. 64]; *She walks down the path like a slightly plump flamingo* [7, с. 113].

Індивідуальний стиль Джоджо Мойєс характеризується частим використанням гіперболи як одним із способів підсилення виразності та підкреслення висловленої думки. Гіпербола часто поєднується з іншими стилістичними прийомами, додаючи їм відповідне забарвлення: гіперболічні порівняння, метафори та ін., наприклад, *As the big day grew nearer* [7, с. 8], *And that in the deepest part of her* [7, с. 118]. Варто зазначити, що в цих прикладах гіпербола вміло поєднується з епітетами.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальшого розвитку в цьому напрямку. Отже, Джоджо Мойєс притаманне вживання різноманітної лексики, а також вдале використання різних стилістичних засобів. Для вербалізації образу своєї героїні вона широко послуговується прикметниками та дієсловами. Характерною ознакою стилю письменниці є виклад думок від першої особи. Слід наголосити на надзвичайній емоційності, піднесеності, яка досягається за допомогою окличних та питальних речень. Серед стилістичних особливостей Джоджо Мойєс є насиченість риторичними запитаннями, метафорами, епітетами, порівняннями, гіперболами. Перспективами подальших розвідок є можливості виокремлення мовних засобів вербалізації образу головної героїні роману «Paris for One» на фонетичному рівні.

Список літератури:

1. Бахтин М.М. Автор и герой: К философским основам гуманитарных наук. Санкт-Петербург : Азбука, 2000. 336 с.
2. Лисиченко Т.Ю. Мовленнєвий паспорт особистості як основа творення художнього образу: граматики та помилки. *Лінгвістичні дослідження*. 2017. С. 115–126. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.1048773>
3. Мойєс Дж. Париж для самотніх та інші історії. Харків : Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2020. 240 с.
4. Смушинська І.В. Індивідуальний стиль письменника та проблеми семантичного перетворення слів у його мовній системі. *Вісник Київського національного університету. Іноземна філологія*. 2009. Вип. 30. С. 38–41.
5. Швець Т.А. Мовні засоби вербалізації образу головного героя (на матеріалі повісті Р. Роллана «Colas Breugnon»). *Теоретична і дидактична філологія. Серія «Філологія»*. Вип. 27. 2018. С. 159–165.
6. Longman Dictionary of Contemporary English. URL: <https://www.ldoceonline.com/> (дата звернення: 19.04.2020).
7. Mojes J. Paris for One. New York : Penguin books, 2017. 271 p.

References:

1. Bakhtin, M. (2000). *Author and Hero: Towards the philosophical foundations of the humanities*. St. Petersburg: Alphabet. (in Russian)
2. Lysychnenko, T. (2017). *Movlennyyeyi pasport osobystosti yak osnova tvorennia khudozhnioho obrazu: hramatyka ta poetyka pomylok. Linhvistychni doslidzhennia* [The speech passport of the individual as the basis of creation of

- artistic image: grammar and poetics of mistakes. Linguistic research], pp. 115–126. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.1048773> (in Ukrainian)
3. Moyes, J. (2020). *Paryzh dlia samotnykh ta inshi istorii*. [Paris for One and other stories]. Kharkiv: Book club "Family Leisure Club". (in Ukrainian)
 4. Smushchinska, I.V. (2009). Indyvidualnyi styl pysmennyka ta problemy semantynohoho peretvorennia sliv u yoho movnii systemi [The individual style of the writer and the problem of semantic transformation of words in his language system]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu. Inozemna filolohiya – Bulletin of the National University of Kiev. Foreign Philology*, no. 30, pp. 38–41. (in Ukrainian)
 5. Shvets, T.A. (2018). Movni zasoby verbalizatsii obrazu holovnoho heroia (na materialy povisti R. Rollana «Colas Breugnon»). [Linguistic means of verbalizing the image of the protagonist (based on R. Rollan's story "Colas Breugnon")]. *Teoretychna i dydaktychna filolohiia. Seriia «Filolohiia». Theoretical and didactic philology. Philology Series*, no. 27, pp. 159–165. (in Ukrainian)
 6. Longman Dictionary of Contemporary English. Available at: <https://www.ldoceonline.com/> (accessed 19 April 2020).
 7. Moise, J. (2017). Paris for One. New York: Penguin books.